

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2015-12245

Den 14. januar 2016

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg har i brev af 17. december 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 304 (alm. del), som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 304 (alm. del)

Ministeren bedes kommentere materialet fra Foreningen mod kæmpevindmøller ved St. Røttinge om vindmøllebekendtgørelsen m.m., jf. MOF alm. del - bilag 93.

Svar

Foreningen mod Kæmpevindmøller ved St. Røttinge berører i deres henvendelse en række forskellige aspekter i forhold til planlægning for opstilling af vindmøller, vindmøllers påvirkning af natur og mennesker samt reglerne om støj fra vindmøller.

VVM-bekendtgørelsen¹ implementerer VVM-direktivet i dansk ret i forhold til en række projekter, herunder vindmøller. Efter bekendtgørelsen skal der udarbejdes en VVM-redegørelse for projekter, som er opført på bekendtgørelsens bilag 1. Tilsvarende gælder for projekter opført på bekendtgørelsens bilag 2, såfremt det på baggrund af en screening vurderes, at projektet kan påvirke miljøet væsentligt. Vindmøller på over 80 meter totalhøjde eller grupper af vindmøller på mere end 3 møller er omfattet af bilag 1 og dermed automatisk VVM-pligtige, mens øvrige vindmøller er omfattet af bilag 2.

VVM betyder Vurdering af Virkningerne på Miljøet. Formålet med VVM er at sikre, at der gennemføres en vurdering af virkningerne på miljøet som grundlag for beslutningen om at give eller afslå tilladelse til anlægstyper, fx vindmøller, der kan påvirke miljøet væsentligt. Som en del af VVM-redegørelsen skal påvirkninger på mennesker, dyr og natur bl.a. beskrives og vurderes. Myndighederne skal ved vurdering af konkrete projekter tage stilling til, om der er behov for at stille vilkår for at begrænse miljøpåvirkningen.

Foreningen mod Kæmpevindmøller ved St. Røttinge anfører på slide nr. 3 om *Byggetilladelse/Anmeldelse* bl.a. at: "...VVM redegørelsen, som vindmølleopstiller selv har lavet." og senere: *VVM redegørelsen ...bærer præg af ... uden at det er undersøgt tilstrækkeligt ..."*

¹ Bekendtgørelse nr. 1832 af 16. december 2015 om vurdering af visse offentlige og private anlægs virkning på miljøet i medfør af lov om planlægning.

Naturstyrelsen bemærker hertil, at det som udgangspunkt er kommunerne, som laver VVM-redegørelser for vindmøller under 150 meter totalhøjde. For vindmøller med en totalhøjde på 150 meter eller derover er Naturstyrelsen myndighed. Hvis det er bygherre eller bygherres konsulent, som udarbejder VVM-redegørelsen, er det stadig kommunerne eller Naturstyrelsen, som er myndighed og dermed er det også kommunerne eller Naturstyrelsen, som skal vedtage VVM-redegørelsen og dermed tage stilling til, om den opfylder de krav, der stilles til en sådan redegørelse. Inddragelse af offentligheden er en vigtig del af beslutningsprocessen. På den måde sikres, at myndigheden/kommunen har et godt grundlag for at træffe miljømæssigt bedre beslutninger.

Den støj, man som nabo til vindmøller kan opleve i og ved sin bolig, er begrænset gennem støjgrænserne i bekendtgørelsen om støj fra vindmøller. Vindmøllebekendtgørelsen fastsætter bindende grænseværdier for støjbelastningen ved vindhastigheder, der svarer til vindhastigheder omkring 6 og 8 m/s i 10 m højde, og det er ved disse vindhastigheder, at støjen skal dokumenteres i forbindelse med anmeldelse af opstilling af vindmøller og kontrol af støjforholdene. Det betyder dog ikke, at der ikke foreligger viden om støj fra vindmøller ved andre vindhastigheder.

Det generelle billede for moderne vindmøller er, at støjen, herunder også den lavfrekvente støj, øges i takt med stigende vindhastighed, indtil vindmøllen opnår sin angivne effekt. Herefter øges støjen ikke væsentligt, selv om vindhastigheden stiger yderligere. De største vindmøller, der i dag opstilles, er således tæt på deres angivne effekt ved 8 m/s, og derfor er støjen ved andre vindhastigheder erfaringsmæssigt ikke meget højere end ved 8 m/s.

Opstilling af vindmøller på land skal anmeldes til kommunen, og i den forbindelse skal støjbelastningen i omgivelserne dokumenteres. Idet det ikke er muligt at måle støjen fra en vindmølle, før den er opstillet, baseres dokumentationen på en rapport over målinger af støjudsendelsen fra et eller flere eksemplarer af samme type og højde som den anmeldte vindmølle. Der er krav om, at målingerne skal være gennemført på vindmøller med samme typegodkendelse som de anmeldte, og at de støjmessigt relevante indstillinger på de målte møller skal være de samme som på de anmeldte. Under disse forudsætninger er der normalt ikke store forskelle på støjudsendelsen fra forskellige individer af samme mølletype. Dertil kommer, at kommunen har mulighed for at påbyde en kontrolmåling på de opstillede vindmøller, umiddelbart efter de er sat i drift.

På baggrund af støjmålingerne for den pågældende vindmølletype skal støjbelastningen ved de mest belastede naboer beregnes. Det forudsættes, at der er medvind og dermed både maksimal støjudsendelse og gunstige lydudbredelsesforhold fra vindmøllen og i retning mod alle beregningspunkter. I andre retninger end medvindsretningen er støjudsendelsen normalt mindre. Hensigten med denne regulering er at sikre, at støjen hos naboer til vindmøller i størstedelen af tiden vil være mindre end det, der svarer til, at støjgrænserne lige præcis er overholdt.

Vindmøller udsender også infralyd, som er lyd ved særligt lave frekvenser. Den tekniske definition på infralyd er lyd i frekvensområdet under 20 Hz (med færre end 20 svingninger pr. sekund). De vindmøller, vi kender i dag, udsender så svag infralyd, at lyden selv helt tæt ved vindmøllen er svagere end høretærsklen. Derfor vurderes infralyd ikke at være et miljømæssigt problem i forbindelse med moderne vindmøller.

I forhold til de i henvendelsen anførte punkter 1 og 5 har Erhvervsstyrelsen oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Erhvervsstyrelsen skal henvise til bekendtgørelsen og vejledning om planlægning for og tilladelse til opstilling af vindmøller fra december 2014. Erhvervsstyrelsen skal dog fremhæve følgende i forhold til foreningens forskellige forslag til lovmæssige ændringer:

- Foreslår at vindmøller altid skal have en byggetilladelse.

I dag er det sådan, at vindmøller i landzone efter bygningsreglementet kap. 15, stk. 1, nr. 4 (BEK nr. 898 af 24/07/2014) skal anmeldes til kommunen. Har kommunalbestyrelsen ikke reageret inden 2 uger fra den dag, anmeldelsen er modtaget, kan byggearbejdet påbegyndes. Et supplerende krav om byggetilladelse forudsætter ændring af byggelovgivning, dvs. uden for planlovens regi.

- Foreningen opfatter, at det er spild af tid at afholde borgerhøringer om lokalplaner og anbefaler, at kommunen inddrager naboer i stedet for som en værdifuld samarbejdspartner forud for beslutningerne. Foreningen opfatter at politikerne ikke respekterer det, de selv skriver i deres egen lokalplan.

I planloven kap. 6 fremgår det, hvordan kommuneplaner og lokalplaner tilvejebringes og ophæves. Det fremgår bl.a., at et forslag til plan skal ud i offentlig høring. Planloven fastlægger ikke nærmere formkrav til, hvordan den offentlige høring afvikles. Det er op til kommunerne at tilrettelægge denne proces. Planloven sikrer borgernes inddragelse, mulighed for at komme med bemærkninger til planforslagen samt muligheden for at påklage kommunens afgørelse til Natur- og Miljøklagenævnet. I publikationen planloven i praksis er der en beskrivelse af dette.

https://erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/media/2012_planlov_dk_vejledning.pdf

I vejledning til bekendtgørelsen om planlægning for og tilladelse til opstilling af vindmøller er der en gennemgang af lovgivningens krav til planprocessen for vindmøller, vedtagelse og klagemulighed.

https://erhvervsstyrelsen.dk/sites/default/files/vejledning_06012015_web.pdf

Som inspiration til nye måder at tilrettelægge vindmølleplanlægning på udgav det tidligere Vindmøllerejsehold i efteråret 2015 en publikation om netværksbaseret planlægning, som giver konkrete anvisninger på, hvordan borgere og lokale aktører kan deltage i den kommunale planlægning, når kommunen vælger at invitere indenfor tidligt i en planlægningsproces. Publikationen kan finde på www.vindinfo.dk”.

Vedrørende opgørelse af CO₂-regnskaber har energi-, forsynings- og klimaministeren oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

”Det anføres af Foreningen mod kæmpevindmøller ved St. Røttinge, at CO₂-reduktioner ved opførelse af vindmøller kun bør kunne trækkes fra i én kommune og således ikke både i den kommune, der opstiller vindmøllerne, samt i den kommune, der ejer vindmøllerne.

Indledningsvis bør det understreges, at regeringen ønsker en så omkostningseffektiv grøn omstilling som mulig. Det indebærer, at der skal findes den rette balance mellem kommunale klimamål og tværgående indsatser nationalt og i EU. Hvis flere kommuner opstiller klimamålsætninger, vil der være en risiko for overlap af tiltag. Der skal derfor sikres en så effektiv indsats som mulig.

I den udstrækning der opsættes kommunale mål, er det hensigtsmæssigt, at beregningerne er retvisende, og at der således ikke tælles dobbelt. Der kan optræde dobbelttælling af CO₂-gevinster ved opstilling af vindkraftanlæg, hvis både den kommune, hvor vindmøllen etableres ("beliggenhedskommunen", eksempelvis Næstved Kommune), og den kommune, der medfinansierer eller ejer vindmøllen ("investorkommunen", eksempelvis Frederiksberg Kommune), indregner CO₂-gevinsten i deres CO₂-regnskab. Dobbelttælling kan derfor stille spørgsmål ved opgørelsen i kommunernes CO₂-regnskaber.

I den nuværende kommunale CO₂-beregner fra 2008 henstilles til, at dobbelttælling undgås ved, at gevinsten deles gennem en aftale mellem beliggenhedskommunen og investorkommunen, og at investorkommunen får del i gevinsten, svarende til investeringsandelen.

Der er behov for at revidere henstillingen, der ikke har fungeret hensigtsmæssigt. Dette er blandt andet for at undgå, at kommuner opstiller vindmøller på arealer med dårlige vindforhold, hvilket resulterer i suboptimering af vindkraftmulighederne.

Som led i energiaftalen fra marts 2012 blev der afsat midler til en videreudvikling af CO₂-beregneren. Den nye CO₂-beregner er lige nu i sin afsluttende fase med testkørsler i udvalgte kommuner m.v. og planlægges offentliggjort i starten af 2016. Som led i videreudviklingen ses der også på den nuværende henstilling om at undgå dobbelttælling. Energistyrelsen har i den forbindelse modtaget kommentarer til problemstillingen fra KL og involverede kommuner.

Eva Kjer Hansen

/

Claus Torp